

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/97/2025
Identifikačné číslo spisu:	6723201429
Dátum vydania rozhodnutia:	24.06.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6723201429.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne E. V., narodenej XX. I. XXXX, F. F., Q. XXXX/X, zastúpenej advokátom JUDr. Michalom Vlkolinským, Zvolen, Námestie SNP 87/8, IČO: 37 955 365, proti žalovanému Obec Lieskovec, Lieskovec, Stredisková 154/26, IČO: 00 647 861, v konaní o zmenu druhu pozemkov, vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 14C/24/2023, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. januára 2025 sp. zn. 16Co/29/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 16. februára 2024, č. k. 14C/24/2023-79 (ďalej aj „uznesenie súdu prvej inštancie“) zastavil konanie podľa § 10 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pre absenciu právomoci súdu rozhodnúť vo veci, ktorej predmetom konania je určenie zmeny druhu poľnohospodárskeho pozemku, ktorý je vedený ako orná pôda na trvalý trávny porast, a vec postúpil Okresnému úradu Zvolen, pozemkový a lesný odbor na postup podľa § 9 ods. 3 písm. a) zákona č. 220/2004 Z. z. o ochrane a užívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej v texte len „zákon č. 220/2004 Z. z.“). O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 256 ods. 1 CSP.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne uznesením z 30. januára 2025 č. k. 6Co/29/2024-110 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil (prvá výroková veta). Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (druhá výroková veta).

2.1. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

2.2. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci nejde o vzťah, ktorý v zmysle § 3 CSP patrí do rozhodovacej právomoci súdu, nakoľko z osobitného predpisu vyplýva právomoc rozhodovať o ňom inému orgánu. V prejednávanej veci sa žalobkyňa domáha zmeny druhu poľnohospodárskeho pozemku z ornej pôdy na trvalý trávny porast, a to bez ohľadu na skutočnosť, že žalobu označila ako žalobu o určenie druhu pozemkov. Podstatným je obsahové hľadisko, teda posúdenie, akú majú povahu práva a povinnosti strán tvoriace obsah právneho vzťahu. Druh pozemkov, na ktoré žalobkyňa v konaní poukazuje, určený je a takto je aj zapísaný v katastri nehnuteľností. Žalobkyňa nesúhlasí s tým, aký druh poľnohospodárskeho pozemku je vedený v katastri nehnuteľností, nakoľko podľa nej nie je zosúladený tento zápis so skutočným stavom a charakterom pozemku. Nejde o to, že by druh pozemku nebol určený, ale aby bola vykonaná zmena tohto druhu na trvalý trávny porast.

2.3. Okolnosti tvrdené žalobkyňou, súvisiace s tým, v akom stave sa nachádzali tieto pozemky v minulosti v roku 1960, respektíve v roku 2011, kedy boli prinavrátené žalobkyni rozhodnutím obvodného pozemkového úradu o navrátení vlastníctva k pozemkom, teda, či sa na pozemkoch prestala vykonávať poľnohospodárska prvovýroba alebo nie, vyhodnotil odvolací súd ako irelevantné pre posúdenie právomoci vo veci rozhodnúť, a to vzhľadom na okolnosť, že ak ide o zmenu jedného poľnohospodárskeho druhu pozemku na iný poľnohospodársky druh pozemku podľa § 9 ods. 3 zákona č. 220/2004 Z. z., v katastri nehnuteľností možno vykonať zmenu druhu pozemku iba na základe kladného záväzného stanoviska orgánu ochrany poľnohospodárskej pôdy (správne konanie). Pri zmene druhu pozemku orgán ochrany poľnohospodárskej pôdy (správny orgán) vydáva na základe žiadosti vlastníka alebo užívateľa pozemku rozhodnutie, resp. záväzné stanovisko k zmene druhu pozemku. Zmenu vykonáva pozemkový a lesný odbor, príslušného Okresného úradu na základe zákona č. 220/2004 Z. z. alebo zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch. Práve z tohto dôvodu bola vec postúpená Okresnému úradu Zvolen, pozemkový a lesný odbor so sídlom vo Zvolene, ktorý orgán má právomoc na základe žiadosti žalobkyne zmenu druhu poľnohospodárskeho pozemku posúdiť a vydať buď kladné alebo záporné stanovisko, a v prípade kladného záväzného stanoviska vyznačiť zmenu druhu pozemku v katastri nehnuteľností. To, že žalobkyňa v minulosti nebola so žiadosťou úspešná, nič nemení na tom, že súd nemá právomoc o tejto veci konať a rozhodnúť.

2.4. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobkyne, že súd prvej inštancie nerozhodol o celom predmete konania, a konanie má preto inú vadu (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), poukázal na body 1. až 3. napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podaním zo dňa 06. apríla 2023 domáhala určenia druhu pozemkov a určenia správne podaného a zaplateného daňového priznania zo dňa 11. júna 2021. Toto podanie bolo na výzvu súdu doplnené prostredníctvom jej právneho zástupcu, ktorý žalobu označil ako žalobu voči žalovanému Obec Lieskovec, s predmetom konania: „určenie druhu pozemkov“. V odôvodnení žaloby v rámci popisu skutkového a právneho stavu veci právny zástupca len konštatoval, že podáva žalobu o určenie druhu pozemkov a súčasne „o určenie správne podaného a zaplateného daňového priznania zo dňa 11. 06. 2024“ s tým, že ohľadne konkrétnych skutkových a právnych dôvodov predstavoval obsah žaloby len okolnosti týkajúce sa určenia, respektíve zmeny druhu pozemkov. Žaloba neobsahuje žiadny popis skutkových okolností vo vzťahu k určeniu daňového priznania, ani jej dôvod žaloby. Navyše návrh rozhodnutia súdu bol formulovaný tak, aby súd určil, „že EKN parcely č. XXXX/X o výmere 5 849 m², č. XXXX/X o výmere 2 450 m² a č. XXXX/X o výmere 189 m², ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre Okresný úrad Zvolen, katastrálny odbor, pre okres Zvolen, pre obec N., katastrálne územie N., sú trvalým trávny porastom“. Petit, navrhnutý žalobkyňou dňa 13. decembra 2023, neobsahoval výrok, ktorý by mal súd určiť „správne podané a zaplatené daňové priznanie z 11. 06. 2021“. Z obsahu žaloby vyplýva len to, že na základe podľa nej tvrdeného nesprávneho určenia druhu pozemkov zapísaného v katastri nehnuteľností, došlo k vyrubeniu rozdielu dane z nehnuteľností a k uloženiu sankcie za nepodanie daňového priznania, inak však daňové priznanie za rok 2021 nebolo predmetom podania ani žaloby. Žalobkyňa bola uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 13. novembra 2023 riadne poučená o tom, aké náležitosti má žaloba obsahovať, zároveň bol žalobkyni v rámci jej žiadosti o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci ustanovený advokát, ktorý v žalobe zo dňa 13. decembra 2023 v časti návrh rozhodnutia súdu (petit) nežiadal o to, aby sa súd akýmkoľvek spôsobom zaoberal určením

správnosti/nesprávnosti zaplateného daňového priznania z roku 2021. V dôsledku toho sa súd prvej inštancie takýmto zaoberať nemohol.

2.5. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť odvodzovala z ustanovení § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP; navrhla, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnila aj trovy dovolacieho konania.

3.1. Dovolateľka v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP namietala, že odvolací súd, ako aj súd prvej inštancie, sa dopustili pochybenia spočívajúceho v nedostatočnom odôvodnení napadnutého uznesenia práve vo vzťahu k otázke právomoci súdu v konaní, v ktorom sa žalobkyňa domáha zmeny druhu pozemkov, ale iba určenia druhu pozemkov. Žalobkyňa podaným návrhom nežiadala, aby súd rozhodol o zmene druhu pozemkov, ale aby deklaratórne určil druh pozemkov, ktorých je vlastníčkou z dôvodu, že od 08. septembra 1960, kedy boli predmetné parcely vyvlastnené rozhodnutím ONV Zvolen č. Výst. 1850/330 - 1960 v prospech Ipel'ských tehelní, n. p. Lučenec, sa na predmetných parcelách prestala vykonávať poľnohospodárska prvovýroba a uvedeným rozhodnutím došlo aj ku zmene druhu týchto parciel, keďže už neslúžili účelu, na ktorý boli vyvlastnené. Z dôvodu, že príslušné orgány vo veci nekonali, resp. odmietali konať, bolo v právomoci súdu v tejto veci rozhodnúť, pričom súdnym rozhodnutím by došlo k zosúladieniu stavu skutočného so stavom evidencie katastra.

3.2. K dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolateľka uviedla, že odvolací súd nesprávne vyhodnotil právnu otázku, ktorá ešte nebola vyriešená v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu, a od ktorej záviselo jeho rozhodnutie, a to: „či je v právomoci súdu rozhodovať v konaní, v ktorom sa žalobkyňa domáha určenia druhu pozemkov?“ V civilnom konaní majú sudy poskytovať materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola dostatočne zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07). Naopak postoj, ktorý v tejto veci zaujal odvolací súd, vyznieva voči žalobkyni krajne nespravodlivo. Spravodlivosť je pritom kritériom ukládajúcim každému súdu ústavnú povinnosť hľadať také riešenie súdnej právnej veci, ktoré nebude možné vyhodnotiť ako popierajúce účel príslušných zákonných ustanovení (ZNaU ÚS SR č. 74/2010). Rozhodnutie odvolacieho súdu popiera aj základnú zásadu, že procesné právo sa spravidla prispôsobuje právu hmotnému. Účelom civilného práva je totiž poskytovanie ochrany subjektívnym hmotným právam. Je neprípustné, aby v situácii, keď žalobkyňa vyžaduje ochranu, jej súd túto ochranu bezdôvodne neposkytol. Takýto výkon justície popiera nielen jej fundamentálne úlohy v materiálnom právnom štáte, ale aj účel civilného procesu, ktorým je spory riešiť (rozhodovať ich), a nie vyhýbať sa tomu cez rôzne arbitrálne procedurálne rituály (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16. mája 2019 sp. zn. 4Cdo/35/2019, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14. apríla 2021 sp. zn. 9Cdo/7/2021).

4. Žalovaný sa k dovolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolaniu nie je možné vyhovieť.

6. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritorným rozhodnutím predstavujúcim res iudicata), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (porovnaj sp. zn. 3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016).

7. Dovolateľka uplatnila dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP a podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

K dovolaniu podľa § 420 písm. f) CSP:

8. Z ustanovenia § 420 písm. f) CSP vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je procesnou povinnosťou dovolateľa v dovolaní uviesť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a náležitým spôsobom označiť dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

11. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (viď sp. zn. 3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto skúmal, či v konaní došlo k vade namietanej dovolateľom.

12. V danom prípade žalobkyňa prípustnosť dovolania odvodila v prvom rade z § 420 písm. f) CSP a porušenie práva na spravodlivý proces, ktorým jej malo byť znemožnené uskutočňovať jej patriace procesné práva, oprela o tvrdenia, že a/ nižšie súdy nesprávne ustálili predmet konania, keď v konaní sa nedomáha, aby súd rozhodol o zmene druhu pozemkov, ale aby deklaratórne určil druh pozemkov, b/ rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené.

13. Pokiaľ ide o otázku predmetu konania, z obsahu žaloby v znení jej zmeny je zrejmé, že žalobkyňa vymedzila predmet konania petitom, ktorým sa domáha, aby súd určil, „že EKN parcely č. XXXX/X o výmere 5 849 m², č. XXXX/X o výmere 2 450 m² a č. XXXX/X o výmere 189 m², ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. 1790 pre Okresný úrad Zvolen, katastrálny odbor, pre okres Zvolen, pre obec N., katastrálne územie N., sú trvalým trávnatým porastom“. Žaloba je však procesný úkon strany, ktorý treba posudzovať ako každé podanie podľa obsahu. To znamená, že za žalobný nárok, teda predmet konania, nemožno považovať iba žalobný návrh, ale aj jeho skutkové odôvodnenie, čo spolu so žalobným návrhom vymedzuje predmet žaloby (BAJÁNKOVÁ, Jana. § 132 [Náležitosti žaloby]. In: ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, s.

14. V danej súvislosti dovolací súd poukazuje i na právnu vetu uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. novembra 2020, sp. zn. 7Cdo/268/2019 (publikovanú v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 1/2021 pod č. 14), v zmysle ktorej „Obsah žaloby nie je tvorený výlučne žalobným návrhom (petitum), ale aj rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami - opisanim skutkového deja (causa petendi). Súd je viazaný petitom žaloby po obsahovej stránke a tento petit je potrebné vykladať v súvislosti so skutkovými tvrdeniami v žalobe. Súd má skúmať celý obsah podanej žaloby, nielen samotný žalobný návrh.“.

15. Z obsahu žaloby v znení jej zmeny (§ 124 ods. 1 CSP) je zrejmé, že druh pozemkov, ku ktorým sa žalobkyňa určujúceho rozhodnutia súdu domáha, je už daný (existuje) a je aj zapísaný v katastri nehnuteľností. Pokiaľ žalobkyňa z dôvodov, prezentovaných v žalobe, nesúhlasí s tým, aký druh poľnohospodárskeho pozemku je vo vzťahu k nej označeným parcelám vedený v katastri nehnuteľností, z hľadiska obsahu žaloby sa nedomáha určenia druhu pozemkov, ale vykonania zmeny druhu pozemkov zo zapísaného druhu na ňou požadovaný druh.

16. Na základe uvedeného dovolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie ako i odvolací súd predmet sporu ustálili v súlade s obsahom žaloby ako spor o zmenu zapísaného druhu poľnohospodárskych pozemkov.

17. Pokiaľ ide o dovoláciu námietku nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti napadnutého uznesenia, dovolací súd uvádza, že jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcich ľubovôľu pri rozhodovaní je aj povinnosť súdu presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutia náležite odôvodniť (§ 220 a § 393 CSP, I. ÚS 243/2007), pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo vrátane toho, čo uviedli strany sporu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na ich základe dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak ale ide o argument pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

18. Aj v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa odvolací súd musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Právne závery odvolacieho súdu môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak odvolací súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil, prípadne nepodriadil zistený skutkový stav.

19. Dovolací súd vzhľadom na obsah spisu vrátane rozhodnutia odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozhodnutím súdu prvej inštancie ako organickej (kompletizujúcej) jednote, keďže prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria z hľadiska jeho predmetu jeden celok (m. m. IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09), môže len konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, má podľa názoru dovolacieho súdu všetky zákonom vyžadované náležitosti v zmysle ustanovenia § 393 CSP a § 236 CSP z hľadiska formálnej štruktúry, obsahuje aj

zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok, vykazuje logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania a nemožno ho považovať za nedostatočne odôvodnené. Dovolací súd nezistil, že by v danej veci išlo o takýto prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 393 ods. 2 CSP, ktorým by došlo k porušeniu práva žalobkyni na spravodlivý proces. Odvolací súd odôvodnil potvrdzujúci výrok svojho rozhodnutia spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Z obsahu preskúmaného rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd v dôvodoch uznesenia uviedol, ako vo veci rozhodol súd prvej inštancie, skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokúvanej veci, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení, a prečo rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne, k čomu na zdôraznenie jeho správnosti doplnil aj ďalšie dôvody. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že sa dôsledne vysporiadal s odvolacími námietkami žalobkyne (body 13. až 25. uznesenia). Z obsahu napadnutého uznesenia nevyplýva nedostatočnosť alebo nepresvedčivosť, ani absencia o skutkových a právnych záveroch, či taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie dostatočne a náležite neodôvodnil.

20. So zreteľom na uvedené dovolací súd uzavrel, že také pochybenia súdov v procese dokazovania, ktoré by znemožnili žalobkyni uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP z obsahu spisu nevyplývajú. Prípustnosť dovolania z tohto zákonného ustanovenia preto nie je daná.

K dovolaniu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP

21. Dovolateľka v ďalšej časti dovolania namietala dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

22. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

23. Podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

24. Podľa § 357 písm. a) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania.

25. Pretože dovolanie žalobkyne odôvodnené nesprávnym právnym posúdením veci smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania, (§ 357 písm. a) CSP), prieskum ktorého je dovolacím súdom z hľadiska (ne)správneho právneho posúdenia v zmysle § 421 ods. 2 CSP vylúčený, najvyšší súd dovolanie žalobkyne v tejto časti pre jeho procesnú neprípustnosť odmietol (§ 447 písm. c) CSP).

26. Zhrnúc uvedené, dovolací súd tak dovolanie žalobkyne v časti, v ktorej namietala vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP a v časti, v ktorej namietala nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP odmietol ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné podľa § 447 písm. c) CSP.

27. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.